

قصار اما...

انسان به هر چه که اراده کند خواهد رسید. اندیشه آدمی سازنده زندگی اوست.

« زرتشت

خبر

همکاری باستان‌شناسان آلمان برای نجات «توتان خامن»

پس از گذشت یک سال از شکسته شدن نقاب توتان خامن همچنان تلاش‌ها برای مرمت آن ادامه دارد.

به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان به نقل از گاردین حدود یک سال پس از شکسته شدن ماسک طلائی توتان خامن، شاه مصر باستان، گروه مرمت کننده این اثر آن را در قاهره به نمایش گذاشتند.

سال گذشته یکی از کارکنان موزه مصر هنگامی که این ماسک طلائی رنگ را برای تمیز کردن از جایگاهش بیرون آورده بود به طور تصادفی به زمین انداخت ماسک فوق که در قسمت ریش دچار آسیب شده و بلافاصله با اپوکسی نوعی چسب پلاستیکی مجددا چسبانده شده بود.

پس از این حادثه که با اعتراضات شدید حامیان آثار قدیمی مصر مواجه شد، وزیر آثار باستانی این کشور در نشستی خبر اعلام کرد وی و گروهی از باستان‌شناسان مصری تمام تلاش خود را برای از بین بردن چسب فوق و مرمت دوباره ماسک توتان خامن به کار خواهد گرفت.

در حال حاضر گروهی متشکل از کارشناسان مصری و آلمانی در حال مرمت این اثر هستند به گفته مسئول این گروه آنها مشغول جدا کردن دوباره قسمت شکسته و نیز جستجو روشی هستند که در زمان ساخت این نقاب طلائی و اتصال ریش به آن کار گرفته شده بود.

این نقاب ۲۳۰۰ سال فرعونى در سال ۱۹۲۲ میلادی در اکتشافات باستان‌شناسی انگلیسی در مقبره توتان خامن به همراه تعدادی دیگر از آثار باستانی کشف باعث شد و توجه مردم سراسر جهان بیش از پیش به تاریخ کهن مصر جلب شود.

معماری باستانی مبتنی بر فضای باصره "خیابان مردگان" و "هرم ماه" در مکزیک

از شمال به جنوب یک جاده باشکوه و مجلل به عرض ۴۰ متر کشیده شده است. بومیان این جاده را "خیابان مردگان" می نامند. در دو سوی این خیابان پر ابهت، اهرام و معابد متعددی ساخته شده است. منتهی الیه شمالی این خیابان با قسمت جنوبی آن دارای اختلاف سطحی معادل ۴۰ متر است. طوری که مشاهده گری که در جنوب ایستاده است، دچار خطای باصره شده و تصور می کند که جاده به سوی آسمان امتداد دارد. این وضعیت جالب تا امروز به باقی مانده است. کسی که در منتهی الیه پایین جاده ایستاده است، یک پلکان بی پایان با پله های یکسان و یکدست را می بیند که سرانجام پس از طی سه کیلومتر با معبد یا همان "هرم ماه" در هم می آمیزد و محو میشود. اگر از جهت عکس، یعنی از معبد ماه به جاده بنگریم تنها یک خیابان مستقیم دیده میشود. نقشه ساختمانی جاده چگونه ای است که از این دیدگاه هیچ یک از پله ها دیده نمیشود گویی ارواح پلکان را با خود به دنیای مردگان برده اند. دانش رسمی باستان شناسی معتقد است که طراحان و سازندگان ناشناس این شهر عجیب، انسانهای عهد حجر بوده اند!! هر مهندس جاده سازی امروزی بخوبی میدانند که مساحتی یک جاده ۳ کیلومتری به نحوی که در فواصل معین، هر چند متر یکبار شش پله و یک سکوی مسطح عظیم، جانشین شش پله و یک سکوی مسطح دیگر بشود و در عین حال در پایان این مسیر شیب دار، تمام این بازی ظریف با پله و سکو با دقتی کمتر از چند میلیمتر با یک هرم عظیم در هم آمیزد، تا چه حد دشوار و مستلزم چه محاسبات بفرنج و طاقت فرسای است. در چنین محاسباتی نباید حتی یک پله و یا یک سکو و یا یکی از انهمه فواصل مختلف از استاندارد معین شده تجاوز کند. "خیابان مردگان" در برابر هر ماه به پایان میرسد. این هرم مجموعه ای پله مانند است که قاعده آن ۲۰۰ * ۱۵۰ متر مساحت دارد. این ابعاد کمی بیشتر از دو برابر یک زمین فوتبال است. ساختمان هرم از پنج طبقه با پنج تراس که بر روی هم قرار گرفته اند - تشکیل شده است و ارتفاع نهایی آن ۴۴ متر میباشد. در وسط پلکانی وجود دارد که به بالاترین سکوی هرم منتهی میشود. میگویند در قدیم بر روی این سکو یک مجسمه زرین قرار داشته استاین مجسمه حتی در دوران حاکمیت اسپانیایی ها نیز وجود داشت. اما به دستور "خوان دوزمارگا" نخستین اسقف مکزیک، مجسمه را نابود کردند - چون او طلا و نقره را مهمتر از آثار باستانی یک تمدن دیرین می دانست. در ادامه خیابان مردگان، با انواع هرمهای فاقد راس و بسکوهای مسطحی روبرو میشویم که غالباً مزین به نقش برجسته های زیبایی از مار بالدار - میمون - پلنگ و کاهنایی می باشند که اشیاء عجیب و نامشخصی در دست و با بالهای بزرگی به شانه دارند.

عکاسخانه

قلعه مارماریس - ترکیه

جزیره تماشایی آمریکای لاتین

موجود در مجمع الجزایر، دارای لاک پشت های «گالاپاگوزی وحشی» بیشتری می باشد.

در جنوبی ترین قسمت «ایزابلا»، می توانید مرکز پرورش این لاک پشت ها را ببینید که اولین گام در راستای احیای جمعیت رو به انقراض آن ها است. کسانی که به پرندگان علاقه دارند، باید به جزیره «ایزابلا» که یکی از بهترین مکان های آن ها است، بروند.

این جزیره، تنها مکان موجود در دنیا است که می توان در آن «سپهره های مانگرو»، که اخیراً تبدیل به گونه ای در حال انقراض شده است را یافت. مرغ های آبی مانند پنگوئن های «همبیلت»، غاز ها، و قره غازها، جمعی صید ماهی به داخل آب می روند.

جزایر شناور یوروز در پرو جزایر شناور «یوروز»، مجموعه ای از چهل جزیره ی مصنوعی واقع در قسمت غربی دریاچه ی «تیتیکاکا» پرو است. این جزایر، گذرگاه کوتاهی از شهر «پرویان» کشور پونو، هستند. مردم این جزیره، «نی های توتورا» که از ته دریاچه رشد می کنند را به هم بافته و جزیره ایجاد کرده اند. بر اساس افسانه ای محلی، مردمان «یوروز»، این جزایر را برای فرار از غارت هندیان مرکز پرو ساختند. «یوروزی ها»، خود را برای ساخت جزایر محدود نمی کنند.

مردمی که این جزایر زندگی می کنند، لباس هایی سنتی که از پارچه هایی به رنگ روشن دوخته شده اند، را می پوشند. آن ها، قایق های کوچک را نیز از همان نی های شنی ای می سازند که برای ساخت جزایر به کار می برند. شما می توانید یکی از این قایق ها را سوار شوید و در جزایر اطراف گشتی بنزید. در جزایر «یوروز»، هیچ هتل وجود ندارد، اما می توانید در یکی از هتل های کنار دریاچه ی «تیتیکاکا» پونو» بمانید.

به منظور کشف گوهر واقعی آمریکای مرکزی و جنوبی به اقیانوس بروید و جزیره ها را بگردید.

همان طور که می بینید، جزیره ها اغلب در یک کشور جزء جالب ترین و بکرترین مکان های آن محسوب می شوند. این مکان های تقریباً مجزا، بهترین جا برای غواصی، رسیدن به آرامش، شنا و امتحان کردن آب های برخی از سواحل جنگلی در جهان می باشند.

۱- کایه کائولکر (Caulker Caye) در بلیز «کایه کائولکر»، یکی از دسته جزایر کوچک سواحل بلیز شمالی است. «کایه کائولکر»، به دلیل آرامش بی نظیرش، از سایر جزایر «بلیزی» معروف تر است.

هیچ کجای این جزیره، قانونی برای چگونگی پوشش پیدا نخواهید کرد و برای بسیاری از مشاغل مهم نیست که مشتریان با پای برهنه آن جا بروند.

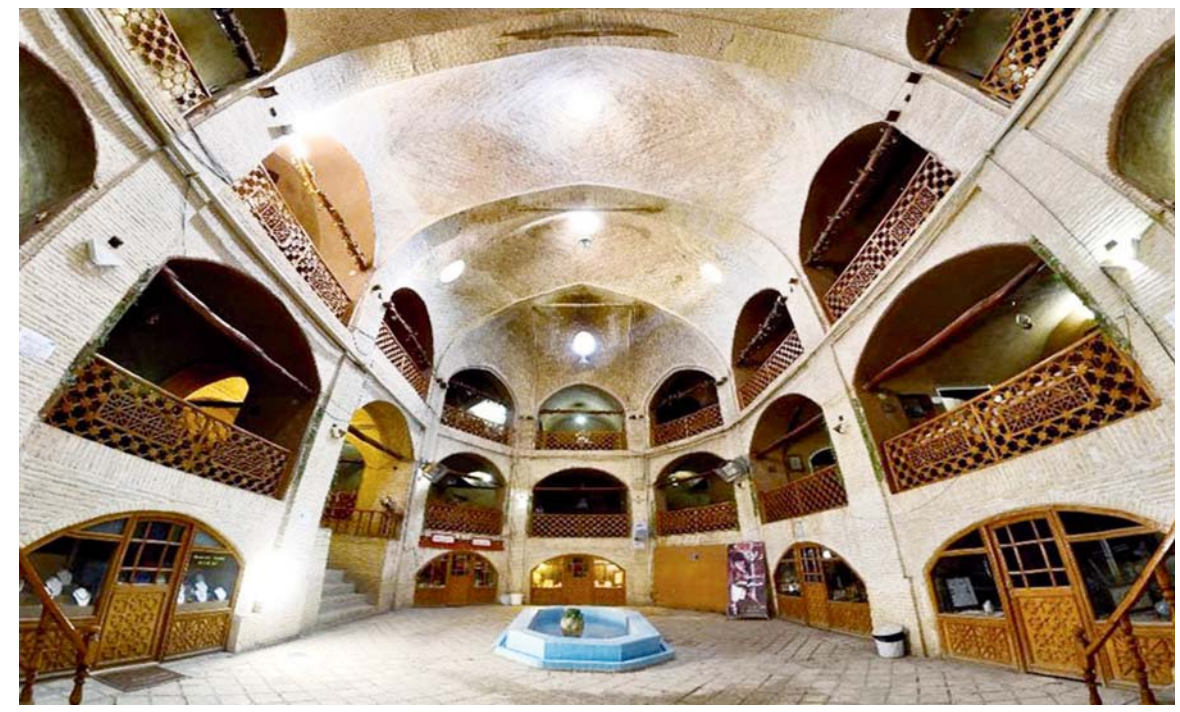
محبوب ترین ساحل «کایه کائولکر»، «اسپلیت» (Split)، نام دارد. این منطقه، ساحلی است که به وسیله ی یک خلیج کوچک ایجاد شده و این خلیج، قسمت شمالی این جزیره را از قسمت جنوبی آن جدا می کند. آب این جا آرام و تمیز است.

صخره های مرجانی نزدیک به آن، از رسیدن امواج به ساحل جلوگیری می کنند. با شنا کردن و زیر آبی رفتن توسط لوله ای تنفسی در ساعت دو بعدازظهر، می توانید از این ساحل زیبا لذت کافی را ببرید.

این درختان ریشه هایی دارند که در آب های شور رشد می کنند. آن ها به عنوان محل سکونت گونه های کمیاب پرندگانی مانند «چکاوک نادر منگرو» (mangrove)، به کار می روند.

۲- باستی منتوز در پاناما جزیره ی «باستی منتوز»، بخشی از دسته جزایر جمهوری پاناما است که «بوکاس دل تورو»

مجموعه بزرگ بازار اراک در دوره قاجاریه (۱۲۲۸) ق. ه

اخبار

تالاب هشیلان از یاذبه های گردش گری کرمانشاه

تالاب زیبای هشیلان در فاصله ۳۱ کیلومتری شمال غربی شهر کرمانشاه در دهستان الهیارخانی در مسیر جاده کرمانشاه-روانسر واقع شده است و محلی بسیار مناسب جهت پژوهش های پرنده شناسی و طبیعت گردی می باشد.

ارتفاع متوسط تالاب از سطح دریا ۱۳۰۰ متر است و زیستگاهی مناسب برای پرندگانی مثل لک لک، حواصیل، بوتیمار، غار خاکستری و انواع اردک محسوب می شود.

روابه و شنگ هم در اطراف تالاب وجود دارد. تالاب هشیلان در یک منطقه دشتی با شیب مختصر از شمال به جنوب قرار دارد. محدوده ای با وسعت تقریبی ۷۸۰ هکتار از این تالاب، از سوی اداره کل حفاظت محیط زیست استان کرمانشاه به عنوان منطقه شکار و تیراندازی ممنوع در نظر گرفته شده است. حدود ۲۰ درصد از ۴۵۰ هکتار وسعت خالص تالاب در جزیره های کوچکی و بزرگی می پوشاند.

فهرست موقت میراث ایران در یونسکو به ۱۵۰ عنوان می رسد

مدیرکل ثبت آثار تاریخی از به روز شدن فهرست موقت میراث طبیعی و تاریخی ایران در یونسکو با ۱۵۰ عنوان خبر داد و گفت: تا پایان سال این فهرست که اکنون بیش از ۴۰ عنوان در آن ثبت شده، نهایی می شود.

فرهاد نظری با اشاره به اینکه مدت ها است فهرست موقت میراث ایران در یونسکو به روز نشده به مهر گفت: از این ۱۵۰ عنوان میراث طبیعی و تاریخی برخی از عناوین دوباره باید در کمیته ثبت، بررسی شوند. اکنون بیش از ۴۰ عنوان میراث تاریخی و طبیعی در فهرست انتظار قرار دارند.

وی گفت: از آنجا که فهرست موقت میراث طبیعی و تاریخی در یونسکو یکی است، می توان سالی دو پرونده را در فهرست طبیعی و تاریخی ثبت جهانی کرد. چون هر دو براساس یک کنوانسیون محقق شده و در یک اجلاس بررسی می شوند. اما گروه کارشناسان ایکوموس در یونسکو میراث تاریخی و کارشناسان IUCN نیز میراث طبیعی کشورها را مورد بررسی قرار می دهند و نظر هر دو گروه داوری می شود.

نظری ادامه داد: درباره میراث ناملموس نیز فهرستی وجود دارد که مانند فهرست موقت است اما شرایط آن با شرایط فهرست میراث موقت تاریخی و طبیعی یونسکو تفاوت دارد. به این معنی که باید هر اثر تاریخی و طبیعی که می خواهیم ثبت کنیم، نام نویسی کرده پرونده کاملی از آن را ارائه داده باشیم. در حالی که در فهرست میراث موقت ملموس می بایست اول فهرست را انتخاب کرد و به تدریج آن را کامل کنیم. ممکن است پرونده میراث ملموس از ۳ صفحه تا هزاران صفحه باشد. محدودیتی نیست. اما در فهرست میراث ناملموس محدودیت در تدوین پرونده ها وجود دارد.

مدیرکل ثبت آثار تاریخی کشور گفت: در حوزه میراث ناملموس، آیینهای یلدا، چوگان و نی انبان به صورت چند ملیتی و مشترک با کشورهای دیگر ثبت جهانی می شوند. در فهرست میراث ملموس نیز تعدادی پرونده وجود دارد که زنجیره وار چند اثر تاریخی را در برمی گیرد به این ترتیب می توان گفت که چند بنای تاریخی را به صورت همزمان ثبت جهانی می کنیم مانند باغ های ایرانی که همزمان در یک پرونده ۹ باغ ایرانی ثبت شد. آرامگاههای معاصر مفاخر ایران یکی از این پرونده هاست که شامل آرامگاه بوعلی فردوسی، عطار و ... می شود. خانه ایرانی (خانه هایی که بیانگر نقطه عطف و یا خلافتی باشند) کاروانسراها، آب انبارها، برج مقبره ها، پل های تاریخی ایران، حمام ایرانی و ... جزو پرونده هایی هستند که همزمان در یک پرونده ثبت می شوند اما دربرگیرنده چندین اثر تاریخی هستند.

وی تصریح کرد: فهرست میراث موقت تاریخی و طبیعی ایران در یونسکو در حال تکمیل است و این فهرست را باید یکبار به یونسکو بفرستیم نمی توان چند عنوان پرونده را آماده کرد و در چند مرحله آن را به یونسکو فرستاد.

سر «مدوسا» از زیر خاک در آمد

سردیسی از «مدوسا» - شخصیت اساطیری - در جنوب ترکیه کشف شد.

به گزارش ایسنا، باستان‌شناسان موفق شدند با کاوش در منطقه آنتیچیا و کراگو جنوب ترکیه، سردیسی از «مدوسا» - شخصیت اساطیری - را از زیر خاک در آورند. این مجسمه‌ی مرمرین کمی

بزرگتر از سر انسان است. تاریخدانان بر این عقیده‌اند که در زمان حکومت مسیحیان بر امپراطوری رم، تمام مجسمه‌ها به جرم شرک شکسته شدند و احتمالاً «مدوسا» هم یکی از آن‌ها بوده است.

«آرکیالوژی» در این باره گزارش داده که تصویر کامل این اثر هنری به صورت سه بعدی بازسازی شده است. علاوه بر این مجسمه، باستان‌شناسان بقایای یک مرکز همایش یا آمفی تئاتر رمی را هم در این منطقه کشف کرده‌اند.

در اساطیر یونان، «مدوسا» یکی از گورگون‌ها و تنها فناپذیر بین آن‌ها بود که می توانست هر کسی را که به چشمانش خیره می شد، تبدیل به سنگ کند. سر «مدوسا» توسط «پرسیوس» - قهرمان اساطیری - زن او جدا شد. «پرسیوس» چندین بار از سر بریده «مدوسا» در نبرد هایش به عنوان سلاح استفاده کرد تا این که آن را به الهه «آتنا» تقدیم کرد و او نیز آن را روی سپهر «زنوس» قرار داد.